

ASSOCIATION DES DOIGTS DE FEE/Käden taidot ry. Nukkenallemuseo, Ranska/ jäsenmaksu
aikuinen 22€ ja nuori 12€
4, rue de l'Estrangladou, 30350 Lézan, France (OP553902-213402)
tel.04 66 83 19 57 <http://myoldbear.free.fr> ; www.20six.fr/museopaivakirja ;
<http://1000histoires.free.fr>

Hei, Lézan, 7/1/09

Kiitos joulukorteista! Ne ovat täällä ulkomailla kaksinkertainen ilo.

Olin joulun Suomessa. Onneksi paluumatkan aikana 29.joulukuuta sää suosi. Näinä päivinä matka olisi mutkistunut. Tällä hetkellä on Marseillen lentokenttä suljettu ja liikenne on kaaoksessa lumentulon ja talvisen kylmäaallon takia Provencessa kuten monin paikoin muuallakin Ranskassa. En olisi päässyt sieltä autolla eteenpäin. Meidän kylässäkin sataa lunta, se on täällä harvinaista, lämpötila on nollassa. Lézanilla on nyt talvipalton päällä. Toin tullessani Pohjolan talven.

Uudenvuoden puheessaan Ranskan presidentti Nicolas Sarkozy puhui lamasta niin kuin arvata saattoi, se on tällä hetkellä mediassa esillä joka paikassa kansainvälisesti. Pari sanaa jäi erityisesti mieleeni, ja huomasin, että uutisissa toistettiin samaa myöhemmin: lama on koettelemus, mutta samalla se on myös haaste. Niin se on, asiassa on aina positiivinen ja negatiivinen puoli. Oli sitten hyvä tai huono aika, ylä- ja alamäki vaihtelee.

Nukkenallemuseon ensimmäiset vuodet olivat yhtä koettelemusta, olemassaolontaistelua. Mutta samalla haasteita ei puuttunut. Lentokoneessa luin jonkun ekonomistin kirjoittamaa artikkelia. Hänen mukaansa kriisiaika on luovaa aikaa. - Uutta syntyy myllerryksissä. Niin on ollut, jos ajatellaan pula-aikaa sota-aikana. Kekseliäisyydellä ja säästäväisyydellä ei ollut vertaa. Nykyajan tuhlailusta ei ollut tietoa. Elämässä selvittiin vaatimattomammin.

Sitävastoin täällä nukkenallemuseossa viime vuosi 2008 oli jo parempi vuosi myös taloudellisesti kaikista huolimatta. Siitä kerron enemmän kirjeen lopussa. Tästä uudesta vuodesta 2009 sen sijaan ei tiedä. Huhtikuussa museo täyttää 9 vuotta ja sitten 10. vuosi alkaa. Siinä on jo suuri saavutus. Jäsenmäärä on pysynyt samana, meitä on 12. Kiitos vanhoille jäsenille ja uudet ovat tervetulleita!

Kesäsesonki meni hyvin, museokävijöitä riitti syyskuuhun, vaikka siihen ne sitten melkein lopuivat. Pyhäinpäivänä oli vielä muutamia kävijöitä. Nykyään turistisesonki jaksottuu pitemmälle ajalle kuin ennen. Miten voisi houkutella ryhmiä museoon? Siinäpä kysymys. Viime vuonna oli kaksi koululaisryhmää. Ranskassa kuulema ryhmäreisut ovat kouluille monimutkaisia järjestää.

[Http://myoldbear.free.fr](http://myoldbear.free.fr) Myoldbear-nettisivut täyttävät viisi vuotta. Nyt niistä jo usein puhutaan ja niiden ansiosta tulee ihmisiä museoon. Kuukausittaisten tilastojen mukaan ranskalaisessa museoblogissani oli joulukuun aikana 1523 käyntiä (ja 3881 sivua katsottu), se oli ennätys tähän asti. Sen ranskankielinen lukijakunta on kansainvälinen. Museopaivakirjaan kirjoitan harvemmin.

Elokuussa oli paikallisradiossa Siluetti-ohjelmassa kolmen vartin haastattelu tästä museosta. Olen ollut ennenkin siinä ohjelmassa. Kun siihen pyydetään mukaan, se osoittaa, että museo alkaa olla paikallisesti tunnustettu. Se on vuosien työ sevuonien parissa. Sama toimittaja haastatteli minua kuin silloin joskus vuonna 2002-2003, nyt oli jo hänen asenteensa positiivinen eikä enää kriittinen.

Lokakuussa olin Ryanairin lennolla Lontoossa, 12,60euroa menopaluu Nîmes-Lontoo, superhalpa. Koko matka maksoi noin 120euroa parin päivän majoituksineen. Metroliput olivat kyllä kalliita. Oltiin Henrietten kanssa Bethnal Green Museum of Childhoodissa, joka oli avattu remontin jälkeen. Nyt tunnen vanhat lelut paremmin kuin ennen, joten kaikki oli mielenkiintoisampaa. Ja sain uusia ideoita jo tästä ennestään tutusta museosta, jossa kokoelma kattaa kaikki lapsuuden aiheet. Siellä on mm. useita vanhoja nukketaloja. Nooan arkki innostuksen olen saanut myös sieltä yli 20 vuotta sitten. Silloin niitä oli esillä enemmän, nyt vain pari. Viime vuosina olen saanut hankittua kokoelmaani kaikkiaan 5 Nooan arkkia eläimiseen. Niistä pari on saksalaista 1800-luvulta

(Erzgebirgen alueelta), yksi ihan 1900-alkua englantilaista hienoa lehtisahatyötä (Hobbies), toinen englantilainen 1950-luvulta ja vielä yksi uudempi. Täällä Ranskassa ei niitä näe. Se on enemmän anglo-saksinen vanha traditio, entisajan sunnuntai leikkeihin tarkoitettu raamatullisine aiheineen.

Kokoelma kasvaa pikkuhiljaa, yli 1000 artikkelia on esillä ja vielä paljon varastossa. Vakuutus on nyt voimassa 23 000euroon asti. Se maksaa vuosittain 354,50euroa, jonka maksan 4 kertaa vuodessa. Vanhin esine on tällä hetkellä 1850-60 luvulta vahanukke vitriinissä. 1800-luvulla lapsikuolleisuus oli korkea. Tuo laatikkonukke on muisto jostakin lapsesta, joka on kuollut pienenä. Niin oli tapana aikoinaan rikkaissa perheissä heidän muistoaan kunnioittaa. Bethnal Green'in lapsuuden museossa oli samantapainen isompi puinen laatikko, jossa lasin takana oli 6 vahanukkea, kuningatar Anne 5 lapsensa kanssa. <http://www.vam.ac.uk/moc/>

Antiikki(lelu) on hyvä sijoitus, se säilyttää arvonsa. Siinä on museon tulevaisuus. Ja kiitos kokoelman moninaisuuden, nykyään voi sanoa, että kaikki museokävijät ovat tyytyväisiä. Täytyy olla vähän jokaiselle jotakin, pieni palanen menneisyyttä.

Koulunäyttely sai tilaa tänä syksynä, kun siirrettiin olohuoneeni verhoa. Vähensin elintilaani museon hyväksi, minulla on nyt jäljellä amerikkalainen viihtyisä keittiönurkka. Asun « kenkälaatikossa », niin kuin Sébastien sanoi. On minulla vielä yläkerta asuttavana. Siinä minun originelli elämäntapani. Minusta on hauskaa järjestää näyttelyä. Isompia tiloja ei ole varmaan luvassa ehkä vuosiin, joten ainoa ratkaisu on täällä kotonani. Niin ei ole ainakaan mitään vuokria maksettavana.

« Äyrissä hehtaarin alku », opin 100-vuotta vanhasta suomalaisesta aapisesta. Olisi hienoa myöhemmin, jos löytäisi toisen museotalon, jossa olisi myös pieni maanpala, tontti. Ottaisin heti koiran ja kissan. Ja suuri unelmani olisi aasi, sitä olisi mukava hoitaa joka päivä! Ihana eläin. Niitä saa aika halvalla, noin 400eurolla, näin internetissä. Siinä minulla olisi pieni farmin alku elukoineen. Museokävijöilläkin olisi sitten enemmän ihmettelemistä.

Täytyy tulla tänne katsomaan, oikein porukalla! Tykkään ryhmistä museossa. Viime kesänä siskot kävivät elokuun lopulla, jolloin ei ollut enää liian kuumaa. Nyt uskalsin olla autokuskinakin, on tullut ajotottumusta parin vuoden aikana. Kun he olivat viimeksi vuonna 2006, olin juuri saanut kortin. Ajoni oli aika arveluttavaa, se oli melkein « ykkösellä menoa », niin kuin yhdessä Suomen vanhassa telkkarimainoksessa. Siskoilla oli koko ajan sydän kurkussa. Tällä kertaa « hurjasteltiin » jo paikallisella moottoritiellä viitosvaihteella, ainakin jos sitä Suomen teihin vertaa, voi kaksikaistaisesta moottoritiestä puhua. Kyllä kaksossiskoa vieläkin pelotti, kuvitteli itsensä varmaan ajamassa, hänellä ei ole ajokorttia. Isosisko sanoi sitä vastoin, että ratissa olin kuin kala vedessä. - Totta puhuen autokoulussa opittiin ajamaan aina sallittua nopeutta joka paikassa ja niin minä teen.

Marraskuussa oltiin ajelulla l'Isle sur la Sorgue Provencessa, noin 100km täältä, minä ajoin. Ihastuttava paikka! Se on noin 20 000 asukkaan turistikaupunki. Kuuluisa antiikkimarkkinoistaan (keväisin ja loppukesällä) ja - kaupoistaan. Ne olivat sinä päivinä kyllä kiinni melkein kaikki, auki enimmäkseen ne ovat vain viikonloppuisin. Mutta koulumuseossa käytiin. Mielenkiintoista verrata ranskalaista vanhaa koulua ja suomalaista. Suomessa olen käynyt kahdessa koulumuseossa, Loimaalla ja Somerolla. Provencelainen nukkemuseo jäi toiseksi kertaa. Meinaan mennä sinne uudestaan keväällä. <http://www.provenceweb.fr/e/vaucluse/islesorg/islesorg.htm>

Nyt lopuksi siitä yhdistyksen finanssipuolesta. Vuoden 2008 budjetista puuttui vain vajaat 60euroa. Sen lainasin ilman korkoa. Yhdistyksellä oli tuloja 870,50euroa ja menoja 928,77euroa. Joten tilanne on parantunut. Toisaalta menoja on minimisoitu entisestään ja niin jatketaan nytkin.

Uudeksi vuodeksi ei ole suuria suunnitelmia. Museon elämä jatkuu entiseen tapaan.

HYVÄÄ UUTTA VUOTTA 2009! Käden taidot ry./ Ulla-Maija Suonpää/puheenjohtaja

